

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1226

Vragen van het lid **De Ruiter** (SP) aan de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, *dhr. Rutte*, over *schuldhulpverlening*. (Ingezonden 10 april 2003)

1

Wat is uw mening over het artikel « «Run» op schuldhulpverlening »¹

2

Is het waar dat in de eerste drie maanden van dit jaar sprake was van een gemiddelde stijging van het aantal aanvragen met 40% ten opzichte van dezelfde periode in 2002?

3

Klopt het dat in sommige gemeenten de wachttijd om in aanmerking te komen voor schuldhulpverlening is opgelopen tot drie maanden? Zo ja, in welke gemeenten doet zich dit voor?

4

Deelt u de mening dat hier sprake is van een zorgwekkende ontwikkeling, vooral ook omdat u onlangs aan de Kamer liet weten dat de werklast voor medewerkers schuldhulpverlening ook nu al een knelpunt in de afhandeling vormt?

5

Welke maatregelen worden genomen om deze toename, die naar te verwachten valt bij de huidige

economische ontwikkelingen alleen maar zal toenemen, op te vangen?

6

Wanneer wordt de op jongeren gerichte voorlichtingscampagne over het maken van schulden gestart en in welke vorm zal deze worden gegoten?

¹ Financieel Dagblad, 9 april jl.

Antwoord

Antwoord van staatssecretaris **Rutte** (Sociale Zaken en Werkgelegenheid). (Ontvangen 8 mei 2003)

1

Het artikel «Run op schuldhulpverlening» suggereert dat er landelijk sprake is van een forse toename van het aantal aanvragen om schuldhulpverlening en een oplopende wachttijd voor schuldhulpverlening. Als oorzaak hiervoor worden genoemd de economische teruggang en de oplopende werkloosheid. De conclusies in dit artikel zijn gebaseerd op een door het Landelijk Platform Integrale Schuldhulpverlening uitgevoerde quick scan onder een elftal gemeenten. Hoewel op basis van deze quick scan geen harde conclusies kunnen worden getrokken, die gelding hebben voor heel Nederland, geeft het artikel natuurlijk wel een belangrijk signaal.

2 en 3

Cijfers over de ontwikkeling van het aantal aanvragen om schuldhulpverlening op landelijk niveau of in individuele gemeenten en de mate waarin er sprake is van wachttijden om in aanmerking te komen voor schuldhulpverlening zijn niet voorhanden. Navraag bij een aantal gemeenten bevestigt het beeld dat er sprake is van een forse toename van het beroep op schuldhulpverlening in de orde van grootte van 25 à 40%. Deze toename kan gepaard gaan met oplopende wachttijden; het vergt tijd voor gemeenten om hun organisatie aan te passen aan de verhoogde vraag om hulp. Volgens de quick scan die door het Landelijk Platform Integrale Schuldhulpverlening onder 11 aan de benchmark schuldhulpverlening deelnemende gemeenten is uitgevoerd zou in één niet nader genoemde gemeente sprake zijn van het oplopen van de wachttijd voor schuldhulpverlening tot 3 maanden. In de tweede helft van mei heeft mijn ministerie bijeenkomsten met circa 15 grotere gemeenten georganiseerd om beleid en recente ontwikkelingen rond de gemeentelijke uitvoering van schuldhulpverlening te bespreken. Daarbij zal de toegenomen vraag naar schuldhulpverlening en de wachttijstproblematiek ook aan de orde komen.

4

Ik acht de gemeenten in beginsel goed in staat om hun verantwoordelijkheden op het terrein van de integrale schuldhulpverlening op lokaal niveau invulling te geven en de schuldenproblematiek aan te pakken. Zoals ik in het antwoord op vraag 2 en 3 heb aangegeven kan de forse toename van het beroep op schuldhulpverlening wel leiden tot oplopende wachttijden; gemeenten hebben tijd nodig om hun organisatie aan te passen aan de toegenomen vraag om hulp.

5

Het kabinet is zich terdege bewust van de ernst van de problematiek van problematische schulden. Het ontstaan van problematische schulden kan ernstige consequenties hebben.

Mensen in een uitkeringssituatie komen als zij problematische schulden hebben, juist vanwege de financiële, of psycho-sociale problemen die daarbij een rol spelen, vaak niet toe aan reïntegratie op de arbeidsmarkt. Bovendien zijn in gezinnen waar problematische schulden zijn, de risico's van het opgroeien in een cultuur van armoede groot.

Recentelijk, tijdens een Algemeen Overleg op 27 maart jl., heb ik de Kamer op de hoogte gesteld van de maatregelen die in voorbereiding zijn in het kader van de aanpak van deze problematiek. Er zijn verschillende acties in gang gezet richting gemeenten, kredietverschaffers en schuldenaren.

Zo is begin 2003 een voorlichtingscampagne gevoerd gericht op jongeren, om hen bewust te maken van de gevaren van het hebben van schulden. Daarnaast bestaat het voornemen gemeenten wettelijk de bevoegdheid te geven om bijstand in natura te verstrekken en om verplicht budgetbeheer toe te passen in situaties waarin de belanghebbende beschermd moet worden tegen het afglijden in de maatschappij. De gemeenten zijn dan nog meer in staat om maatwerk te leveren. Voorts wordt de gemeentelijke schuldhulpverlening gefaciliteerd, waarmee de kwaliteit van de uitvoering een impuls krijgt. In dit verband vindt momenteel een verkenning plaats naar mogelijkheden voor certificering van de schuldhulpverlening.

Het ministerie van Justitie is bezig met een aanpassing van de Wet schuldsanering natuurlijke personen om een aantal knelpunten bij de aansluiting van het wettelijke op het minnelijke traject weg te nemen. Tenslotte is een wetsvoorstel Wet financiële dienstverlening (Wfd) in voorbereiding. Deze wet zal een aanscherping met zich meebrengen van de verantwoordelijkheden van de kredietaanbieder en kredietbemiddelaar, die onder andere strekt tot voorkoming van overkreditering.

6

Tijdens het algemeen overleg van 27 maart jl. heb ik de Kamer geïnformeerd over de voorlichtingscampagne voor jongeren die in de periode 16 december 2002 – 16 februari 2003 is uitgevoerd. De start van de campagne is gepaard gegaan met veel publiciteit in de media. De campagne heeft geleid tot een zeer forse toename van het bezoek aan de website van mijn ministerie met informatie over dit onderwerp. Tijdens het AO heb ik toegezegd de Kamer in juli a.s. te informeren over de effecten van deze campagne. Afhankelijk van de resultaten/effecten van deze voorlichtingscampagne, zal worden bepaald welke volgende stappen op het terrein van voorlichting aan jongeren inzake het voorkomen van schulden, moeten worden ondernomen.